

PŘÍLOHY

Seznam užitých zkratk

AFK	amatérský fotbalový klub
BMX	bicycle motocross
ČR	Česká republika
ČSR	Československá republika
GDPR	General Data Protection Regulation
JZD	Jednotné zemědělské družstvo
MF	Mladá fronta
MNV	Místní národní výbor
MŠ	mateřská škola
USA	Spojené státy americké
ZŠ	základní škola

Představení narátorů

R. P.

R. P. se stal úvodním narátorem pro tuto diplomovou práci. Jeho osobu jsem k natáčení rozhovoru vybral zcela záměrně na prvním místě. Vzhledem k tomu, že jsme sousedé a stýkáme se pravidelně, věděl jsem, co od něj očekávat. S R. P. si tykáme a konverzujeme na každodenní běžné úrovni, tudíž rozhovor probíhal ve velmi uvolněné atmosféře. Sešli jsme se navečer u zpovídání doma. Přínos pro mě jakožto tazatele byl při tomto rozhovoru dvojnásobný – jednak jsem věděl, že narátor má velmi sdílnou povahu a dokáže na otázky rychle reagovat, a také jsem mohl aplikovat svou teoretickou přípravu v klidném a známém prostředí. Toto mi velmi pomohlo při realizaci dalších interview, protože jsem se lépe zaměřil na své nedostatky. R. P. hovořil zprvu odměřeně, ačkoliv jsem ho se svým záměrem plně seznámil. Úvodní témata, která se měla týkat mládí, přecházel narátor nejprve stroze. Období strávené na prvním stupni základní školy prožil zpovídáný na pražském Žižkově. Naplno se rozpovídal po několika minutách rozhovoru, když přišla řeč na stěhování do Nehvizd a následné roky zaujímající narátorovo mládí v obci. Přibližně od půlky rozhovoru se občas připojila i přítelkyně, která taktéž prožila dětství a dospívání v Nehvizdech. Narátor jako by v tu chvíli zapomněl na přítomné nahrávací zařízení a začal se svou partnerkou porovnávat vzpomínky na obraz Nehvizd na počátku 21. století. Ve vzpomínání nakonec pokračoval i po dohodě, že již natáčení ukončíme. Konverzace se stočila k mnohem osobnějším tématům a také ústně tradovaným příběhům obyvatel Nehvizd během druhé světové války. Jakožto badatel jsem do této konverzace přispěl několika historickými fakty, nicméně místní legendy, které jsem se dozvěděl, daly podnět k novým otázkám na další narátory.

K. S.

Paní K. S. má v Nehvizdech na starosti knihovnu. Proto když jsem na začátku výzkumu vytipoval narátory, nemohl jsem její osobu opomenout. Původně jsem sice nevěděl, jak dlouho a jestli vůbec narátorka v obci žije, nicméně i přes toto riziko pro mě představovala důležitý zdroj informací o historii Nehvizd. Ačkoliv knihovnu vede pouze po odpoledních v pracovním týdnu, setkává se zde pravidelně s řadou místních občanů, a tak, i kdyby sama knihovnice nebyla ochotna rozhovor poskytnout, mohla předat zprávu o mé činnosti návštěvníkům knihovny. Paní K. S. jsem nejprve kontaktoval na email

knihovny, a poté se za ní vydal osobně. Představil jsem jí námět své práce a odcházel potěšen, protože narátorka souhlasila s nahráním společného rozhovoru. Ten proběhl asi týden po našem prvním setkání a jednalo se o velmi příjemné povídání. Přestože paní K. S. zprvu deklarovala, že si již na vše nepamatuje, nakonec se rozmluvila o historii Nehvizd velmi barvitě. Interview bylo uvolněné a narátorka ochotná. Dle jejích slov i z toho důvodu, že její dcera v současné době také zpracovává diplomovou práci, a tak si je sama zpovídána vědoma všech úskalí, které takovéto bádání přináší.

J. L.

Při vyhledávání narátorů pro svou práci jsem využil i internetovou sociální síť Facebook. Do skupiny s názvem Nehvizdy jsem přidal příspěvek, ve kterém jsem popsal své bádání, kdo jsem a proč tak činím. Paní J. L. byla jednou ze dvou osob, které mi na tento „inzerát“ odpověděly s nabídkou setkání, tudíž jsem nemohl odmítnout šanci se za ní vydat. Před setkáním jsme si s narátorkou vyměnili několik elektronických zpráv, tudíž jsem již dopředně věděl, že v současné době není paní J. L. obyvatelkou Nehvizd. Nicméně v obci vyrůstala, prožila zde dětství a mládí a až v dospělosti se vdala do sousedních Čelákovic. Na Nehvizdy tak má řadu vzpomínek a stále přidává nové, protože zde žije její matka, kterou pravidelně navštěvuje. Sama narátorka se vyjádřila, že je ráda, že se z obce mohla odstěhovat, protože jí více vyhovuje městský styl života, jenž Čelákovice nabízí. Rozhovor probíhal v rodinném centru, kde paní J. L. pracuje. Z důvodu pracovního vytížení zpovídání se rozhovor časově vešel do jedné hodiny, o obrazu Nehvizd po revoluci ale poskytl štědré množství informací.

M. H.

Setkání s panem M. H. mi doporučila paní A. V. (taktéž narátorka pro tuto práci) na základě mého příspěvku na Facebooku. M. H. není obyvatelem Nehvizd, ani jím nikdy nebyl. Nicméně jedná se o historika, který pracuje pro Oblastní muzeum Praha – východ sídlící v Brandýse nad Labem, a tak má oblast, ve které se Nehvizdy geograficky nacházejí, velmi dobře zmapovanou. Za narátorem jsem se vydal právě do prostor brandýského muzea. Pan M. H. projevil o můj projekt velký zájem a s řadou věcí mi ochotně pomohl. Například mi dal k nahlédnutí publikace, které měl ve své pracovní knihovně a které popisují jak historii Nehvizd, tak i činnou minulost místního Sokola. Ve své laskavosti mi tyto výtisky poskytl i v elektronické podobě, abych je mohl

dopodrobna prostudovat i po ukončení našeho setkání. Narátor nejenže se o oblast Prahy – východ zajímá z akademického hlediska, ale současně zde i žije. Konkrétně v obci Vyšehořovice, která je od Nehvizd vzdálená přibližně 4 km jízdy autem. S panem M. H. proběhlo setkání v milé atmosféře, dle očekávání projevil velký přehled o mnou zkoumané oblasti a navíc mi poradil několik témat, která jsem později mohl řešit s dalšími narátory.

J. Z.

Během rozhovoru s paní K. S. v knihovně jsem se seznámil s paní J. Z. a jejím manželem, kteří do místnosti doslova vtrhli, aby zjistili, co se tam děje. Poté, co jsem jim vysvětlil, že se zajímám o historii Nehvizd a že paní K. S. je narátorkou této práce, nabídla se paní J. Z., že mi ráda také pomůže. Kromě toho, že se stará o rodinu, pracuje pro městys, značně se angažuje v nehvizdském kulturním životě, tak studuje ještě dálkově andragogiku v magisterském oboru. O tom, že je J. Z. osobou velmi aktivní, jsem se sám přesvědčil na společném rozhovoru. V obci je typickým starousedlíkem a dá se říci, že právě díky její povaze a odhodlání spojovat lidi, se v Nehvizdech podařilo během posledních dvaceti let téměř smazat rozdíly, které vznikly mezi původními obyvateli a těmi, kteří se sem začali stěhovat na počátku 21. století.

H. Ř.

K setkání s paní H. Ř. jsem se dostal díky J. L., která je její dcerou. Když mi paní J. L. sdělila, že můžu mamince napsat zprávu na Facebooku, nebyl jsem v první chvíli vůbec překvapen, dopisoval jsem si takto s několika narátory. Že paní H. Ř. zvládá používat tento komunikační kanál, mě lehce zaskočilo až v momentě, kdy jsme si podali ruku. Paní H. Ř. se narodila v první poválečné generaci a v Nehvizdech žije od roku 1970. Ve svém věku je však stále velmi aktivní a rozhovor s ní mě zaujal nejen v rovině akademické, ale i osobní. Narátorka prožila školní léta v pohraničí, po studiích však hledala práci v blízkosti Prahy, kde žili její rodiče, kterým chtěla být nablízku. K životu v hlavním městě ji ale odradila představa bydlení v panelovém domě, a tak sháněla práci v okolí. Tak se dostala před téměř padesáti léty do Nehvizd a od té doby zde žije. Rozhovor s paní H. Ř. byl velmi příjemný i z toho důvodu, že jsme jej vedli venku na zahradě, která je jakousi oázou zeleně, které je obecně v Nehvizdech poskrovnu. Narátorka díky svým vzpomínkám pomohla ucelit obraz městysu ve zkoumaném období,

a zároveň zajímavě přesáhnout i do let předešlých. Interview s paní H. Ř. by jistě vydalo na mnohem déle, než nahraných sedmdesát minut.

A. V.

Právě paní A. V. byla druhou osobou, která mě sama kontaktovala přes Facebook na základě mého příspěvku popisujícího výzkum o historii Nehvizd. Narátorka pracuje v muzeu v Říčanech a dle jejích slov i zde začínají zkoumat soudobé dějiny metodou orální historie, proto se o mou práci velmi zajímala. Paní A. V. mě dopředu upozornila, že do obce přišla jakožto „první vlna náplavy“. Měla tím na mysli, že se přistěhovala do Nehvizd v roce 2002, tedy v době, kdy se začaly stavět první domy pro větší množství nově přichozích obyvatel, kteří hledali dostupné bydlení v blízkosti Prahy. Pro část Nehvizd, která představuje začátky unifikovaného bydlení dle developerských projektů, se mezi místními vžilo označení „Lentilky“ (z důvodu rozmanitě barevných fasád domů). Právě do první etapy této výstavby se paní A. V. nastěhovala ke svému manželovi. Z Nehvizd tedy nepochází a sama říká, že nebýt manžela, rozhodně by zde nežila, městys se jí nejeví jako ideální místo k životu. V začátcích bydlení v Nehvizdech se setkávala s odměřeným přístupem od původních obyvatel. Postupně však kolem své rodiny začala vytvářet komunitu, o kterém dlouze vyprávěla. Díky svému nadšení pro veřejný život se zasloužila o výstavbu dětského hřiště či o fungování místního florbalového týmu dívek. Narátorka je velmi aktivní dodnes a během rozhovoru jsme se shodli, že rozdíl mezi nehvizdskými rodáky a přistěhovalci se již téměř vymazaly. Dokonce sama paní A. V. se po více jak patnácti letech života v obci považuje za starousedlíka.

E. L.

Metodou „sněhové koule“ jsem se dostal k rozhovoru s paní E. L. Kontakt na ní mi poskytla paní J. Z. Respondentka je typickým příkladem dnešní generace středního věku, která se v Nehvizdech narodila a po celý život zde žije. Odmala se věnuje sportovním aktivitám v místním Sokolu a s prací v tělovýchově pokračuje i v současné době. S narátorkou jsme se sešli v nové nehvizdské tělocvičně. Během povídání kolem nás proudila řada rodičů vedoucí děti na právě začínající trénink florbalu a bylo vidět, že se paní E. L. se všemi zná. V interview dokázala popsat veškeré výhody i nevýhody, které jí mládí ve vesnickém prostředí přinášelo. Z vyprávění narátorky bylo zřejmé, že se současným demografickým přírůstkem obce zcela nesouhlasí, Nehvizdy podle ní

ztrácejí pro ně typický vesnický ráz. Nově vznikající výstavbu však neodsuzuje, neboť ta s sebou přináší rozvoj služeb v obci, od obchodu přes doktora, až po nabídku sportovního využití. Velmi zajímavou částí jejího vyprávění je vzpomínání na podobu školy, která ještě v devadesátých letech čítala nanejvýš dvě desítky dětí, které se učily ve dvou jednotřídkách. Paní E. L. mi jakožto starousedlice také doporučila několik dalších místních obyvatel, kteří pamatují Nehvizdy ještě jako malou zemědělskou vsku.

M. T.

Po osmi uskutečněných rozhovorech se data o historii Nehvizd začala ve výpovědích narátorů opakovat. Přece jenom obec není tak rozsáhlá geograficky, a ještě na přelomu tisíciletí ani demograficky, aby se vzpomínky starousedlíků neprolínaly v základních tématech, jako jsou obchody, restaurace, škola. Zkusil jsem tedy využít možností internetové sociální sítě Facebook podruhé a najít tak vhodného narátora, který žije v nejnovějších domech v městysu. Skupina nazvaná Canaba – Nehvizdy sdružuje právě obyvatele, kteří se stěhují do novostaveb realizovaných developerskou společností Canaba. Facebooková skupina sdružuje přes 700 uživatelů, kteří se o dění v Nehvizdech zajímají. Svůj příspěvek jsem konkretizoval na občany žijící v jihozápadní části obce, protože právě zde má developer největší zastavěnou plochu typickým satelitním městem. Na můj internetový inzerát se mi ozval pouze jeden občan, a to právě pan M. T. Domluvené setkání se uskutečnilo u M. T. doma, v srdci nehvizdské čtvrti, v nichž se podél dlouhé ulice nachází jeden domek jako druhý. M. T. byl velmi přátelský, a ačkoliv jsme se doposud nikdy neviděli, začali jsme si tykat. Samotný rozhovor byl velmi uvolněný a já byl rád, že se mi ozval právě tento narátor. Potvrdil mi totiž mou domněnku, že do Nehvizd se stěhují lidé nejen ze všech koutů republiky, ale i ze Slovenska či Ukrajiny. Sám M. T. pochází z Frýdku-Místku a uznal, že přistěhovaných Pražanů je v Nehvizdech méně, než by se díky blízkosti obce ku hlavnímu město mohlo na první pohled zdát.

Luboš Rýdlo

Jméno narátora nebylo pro práci anonymizováno, protože je citován jakožto přispěvatel do Nehvizdského kurýru. Respondent Luboš Rýdlo se stal snad největším příznivcem tohoto výzkumu. Jedná se totiž o ředitele nehvizdské základní a mateřské školy, a tak nebylo divu, že na původní email s prosbou o setkání reagoval téměř obratem a s pochopením pro akademický projekt. Společná schůzka měla v průběhu výzkumu

několik termínů. Pro časové vytížení narátora bylo obtížné najít v jeho diáři volnou mezeru. Když už se povedlo naplánovat setkání v ředitelně místní ZŠ, přišly nečekané pracovní povinnosti, a tak se schůzka omezila jen na představení projektu diplomové práce a naplánování natáčení rozhovoru. Ten se nakonec uskutečnil asi o týden později na stejném místě. Pan Rýdlo bezpochyby patří mezi velké osobnosti obce, dle jeho skromných slov to byl právě on, kdo pozvedl úroveň vzdělávání v Nehvizdech z původně typické vesnické školy na dnešní zařízení srovnatelné se školami ve velkých městech. ZŠ se postupně stává středem dění v obci a není divu, ještě kolem roku 2003 přicházelo na výuku pár žáků, dnes jsou to stovky dětí. Na narátorovi bylo poznat, že jej jeho práce velmi baví a naplňuje a ukázal, že je velmi sympatický člověk otevřený všem nápadům. Protože proměna školství v Nehvizdech přímo souvisí s nárůstem obyvatel, shodli jsme se se zpovídáním, že tomuto tématu věnujeme samostatnou kapitolu v připravované diplomové práci.

K. Š.

Paní K. Š. se ukázala jako svérázná narátorka, ale o to bylo její vyprávění více atypické a zajímavější. Nakonec se K. Š. stala jediným respondentem pro tuto práci, který vede v Nehvizdech vlastní živnost. Narátorka podniká v oboru floristiky. V obci by měla být jedinou květinářkou, avšak dle jejích slov nic není tak růžové, jak vypadá. Setkání proběhlo v dopoledních hodinách v pracovním týdnu a to v prostorách jejího obchodu. V tuto dobu sem totiž nedochází tolik zákazníků a K. Š. se věnuje přípravě objednaných zakázek. Sama narátorka již v Nehvizdech nežije, ačkoliv se řadila mezi první obyvatele, kteří se přistěhovali do nově budované zástavby. Po neshodách v osobním životě a rozvodu, zdá se, na soukromý život v městyse zanevřela. Věnuje se zde již jen své živnosti a také se zde stýká se svou matkou, která v Nehvizdech stále žije. Sama narátorka se po rozvodu přestěhovala do Čelákovic. Matka K. Š. donesla během nahrávání rozhovoru dceři do obchodu růže a již u našeho setkání zůstala. Poslouchala, přitakávala, občas přidala svou poznámku k dění v obci. Rozhovor byl ukončen v době, kdy sama respondentka avizovala, že si přijede pro květinu její zákazník, a musela se tak naplno věnovat pracovním povinnostem.

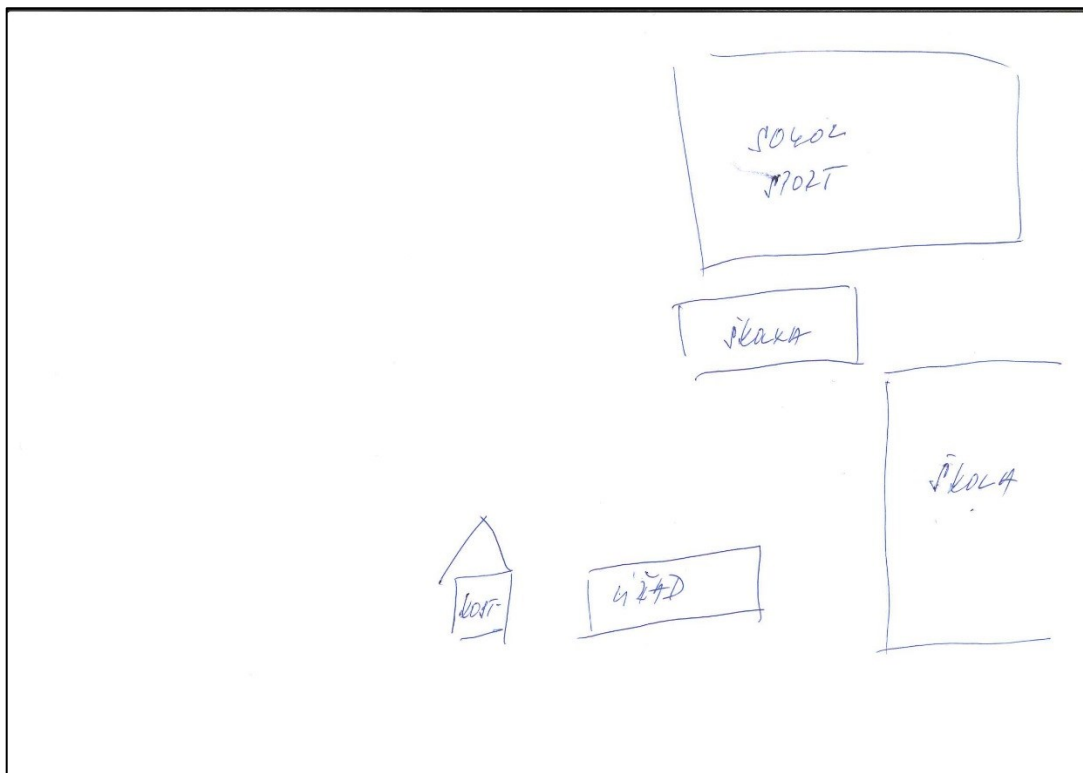
M. R.

Setkání s panem M. R. bylo připravováno dlouho dopředu. Vzhledem k faktu, že narátor se narodil ve 20. letech 20. století, nebylo vhodné na termín setkání nikterak tlačit. Kontakt na pana M. R. mi dala narátorka J. Z: po našem společném rozhovoru. S narátorem jsem se poté osobně seznámil na setkání občanů, které pořádal městys na konci dubna 2018. Poprvé jsem se rozhodl jej kontaktovat telefonicky. Narátor nejprve domluvil termín rozhovoru, ale poté jej pro zdravotní komplikace zrušil. Bylo to pochopitelné stejně jako fakt, že si ještě přes paní J. Z. ověřoval důvěryhodnost mého projektu. K setkání nakonec došlo na zahradě u narátora doma. Pan M. R. je velkou autoritou a proto jsem jej nechal mluvit, ať vypráví sám, otázky jsem nepokládal. Přesto byla schůzka nejdelší ze všech, trvala přes tři hodiny. Sám zpovídáný se ve vyprávění zcela uvolnil přibližně po 90 minutách a najednou začal být více otevřený, vtipkoval, přidával historiky z osobního života. Rozhovor s panem M. R. jsem nenatáčel na nahrávací zařízení. Jednak z důvodu, že vyprávění se nakonec jiným směrem, než je zaměření této diplomové práce, ale především proto, že mi narátor vyšel vstříc a nechal mě nahlédnout do svých cenných vzpomínek. Pan M. R. se ve vyprávění věnoval především obrazu obce v poválečné éře, ale i celkovému stavu společnosti v této době. Nezapomněl také přidat vzpomínky na rekonstrukci místní sokolovny. Narátor se zasloužil o rozvoj obce, rozvedení elektrického napětí či cesty kanalizace. Zde jsem si po dlouhé době uvědomil, že je historie krásná věda a že její dosah je mnohem delší než na tlačítko *REC* na diktafonu.

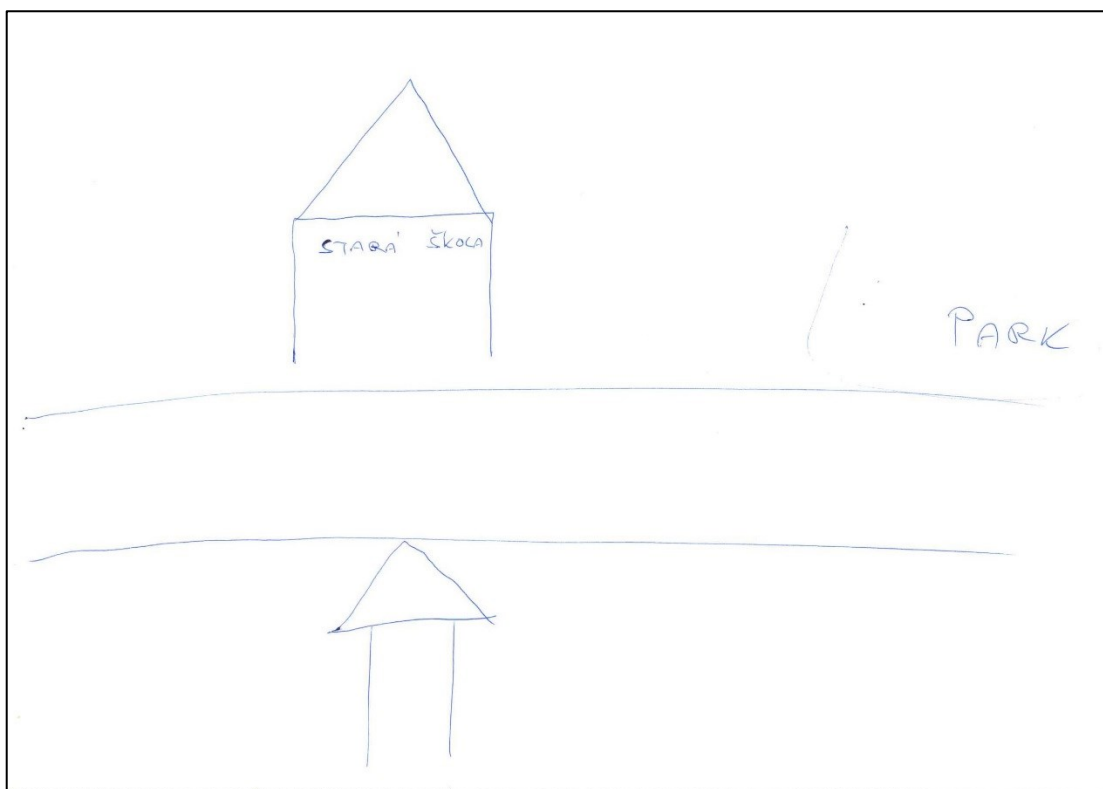
Vladimír Nekolný

Jméno narátora nebylo pro práci anonymizováno, protože je citován jakožto přispěvatel do Nehvizdského kurýru. Pan Nekolný je starostou obce, a to ve druhém volebním období. Od roku 2010, kdy je v čele zastupitelstva, prošly Nehvizdy snad nejvíce změnami ve své historii. Dle slov narátora to zapříčinila rozsáhlost územního plánu schváleného předchozím zastupitelstvem. Schůzku s panem Nekolným jsem plánoval dlouho dopředu, bylo jasné, že se musí stát posledním respondentem, aby mohl reflektovat názory a paměti osob, které již vyprávění poskytli. Vzhledem k nabitému kalendáři pana starosty proběhlo natáčení rozhovoru až v půlce června. Narátor byl ve vyprávění stručný a věcný, bohužel až příliš. Ukázal věcnost v otázkách na minulost obce, avšak při tématu proměny městyso po roce 2000 zaujal překvapivě negativní stanovisko, zvláště při reflexi sousedských a mezilidských vztahů a jejich současného stavu v Nehvizdech. Starosta však ukázal, že mu osud obce není lhostejný a že práce pro občany nese své ovoce.

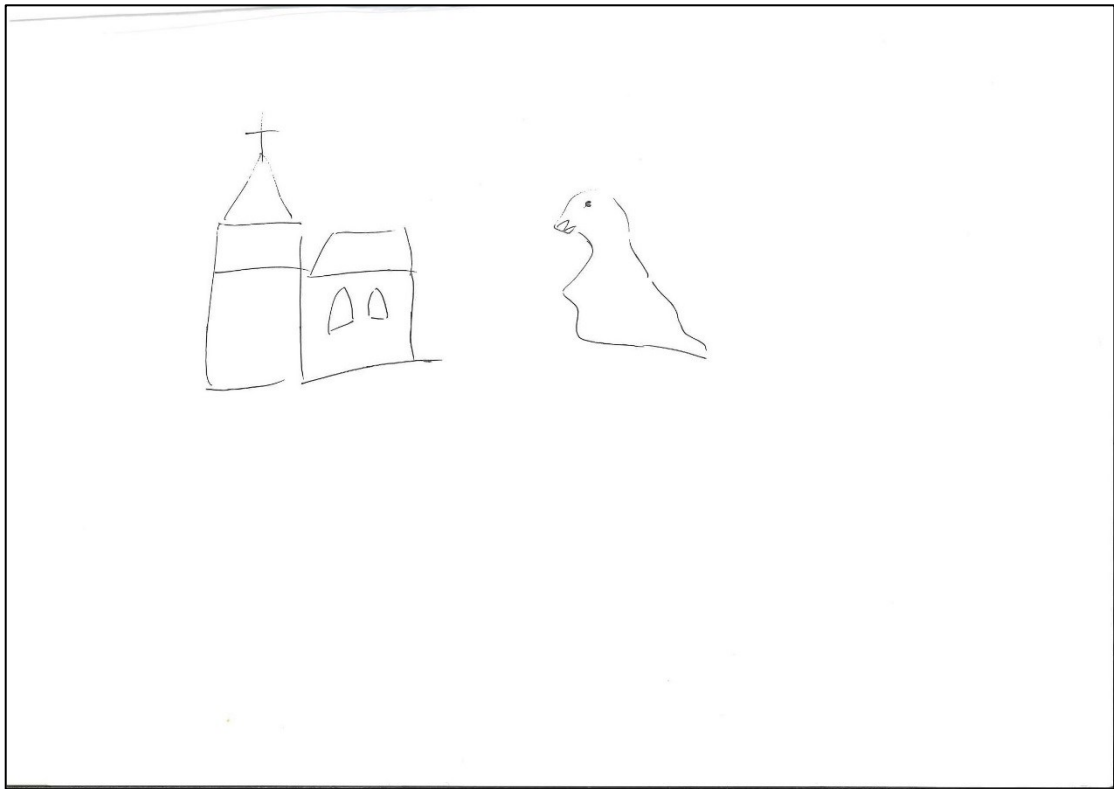
Mentální mapy narátorů



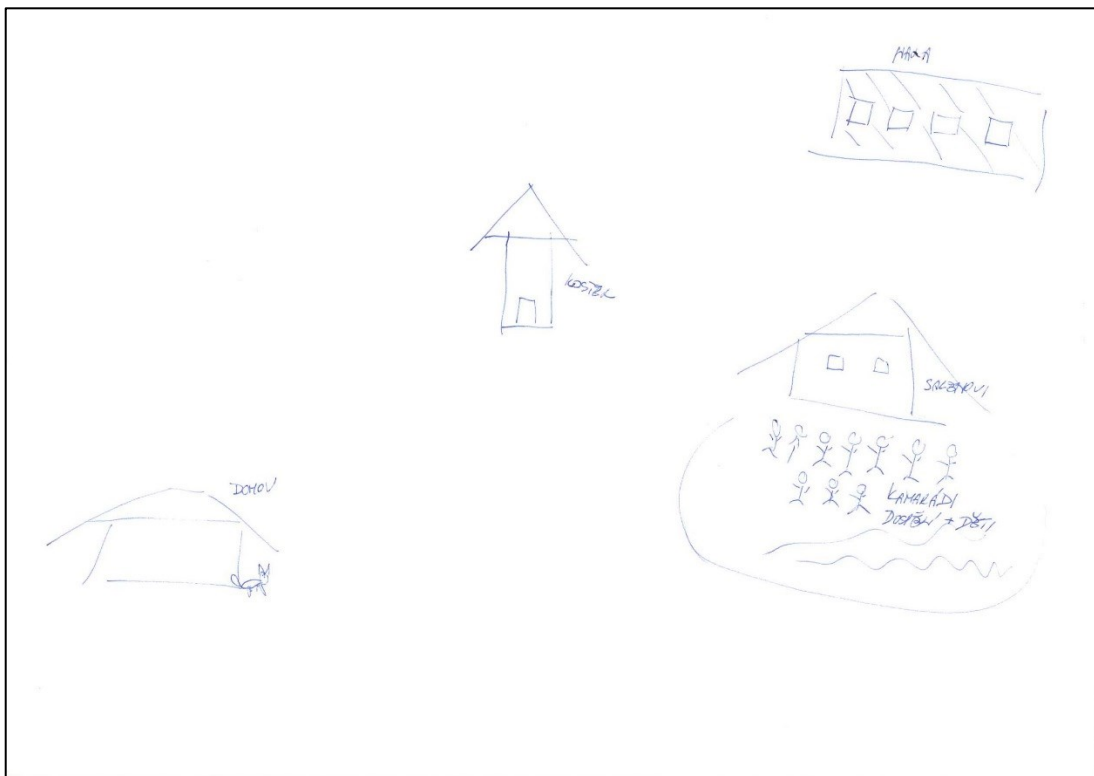
Mapa č. 1 – narátorka K. S.



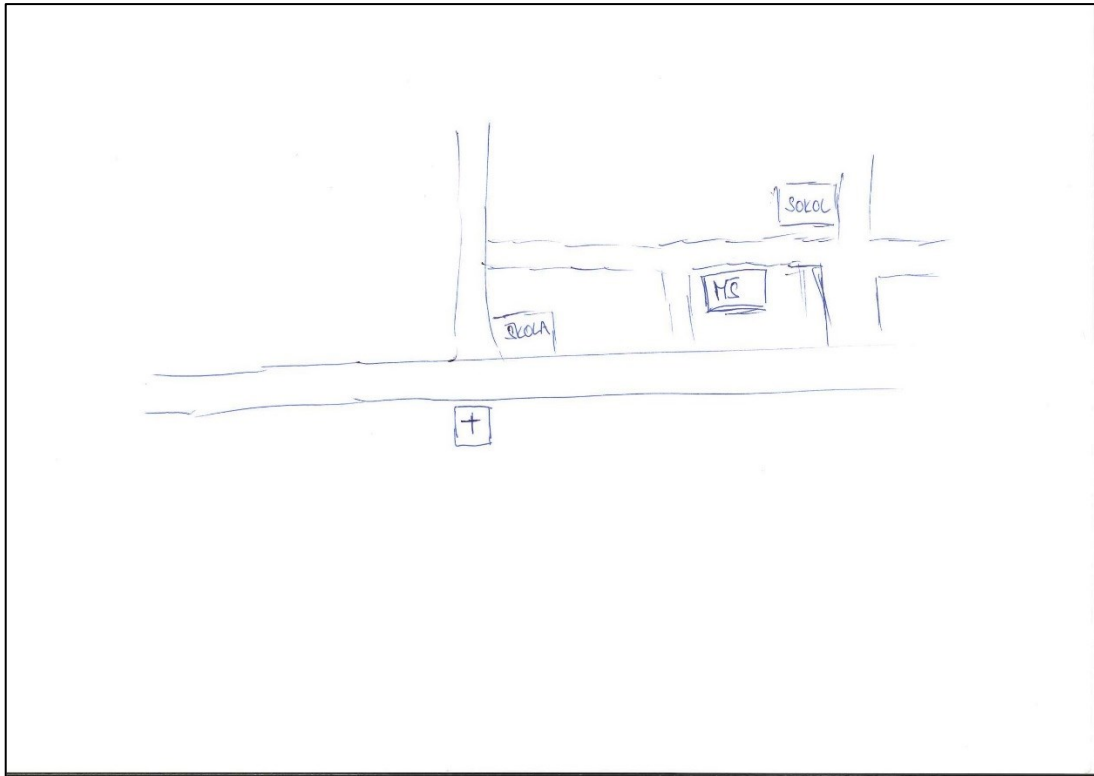
Mapa č. 2 – narátorka J. L.



Mapa č. 3 – narátorka J. Z.



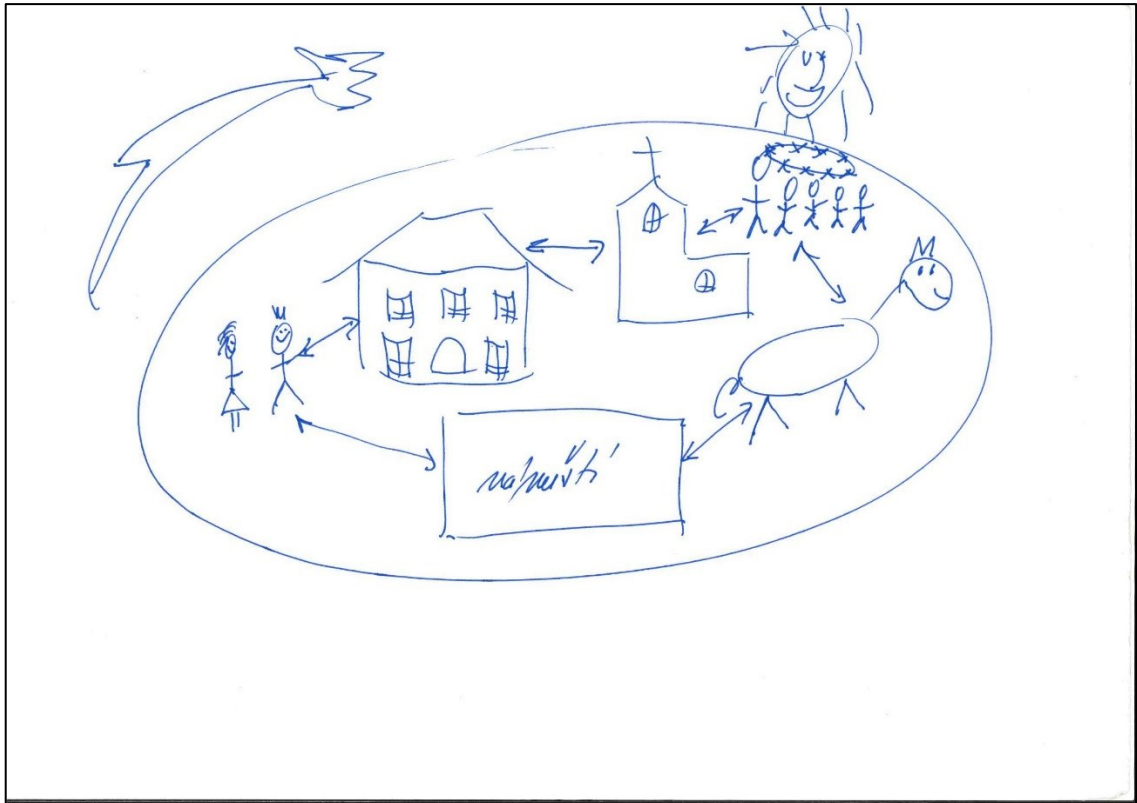
Mapa č. 4 – narátorka A. V.



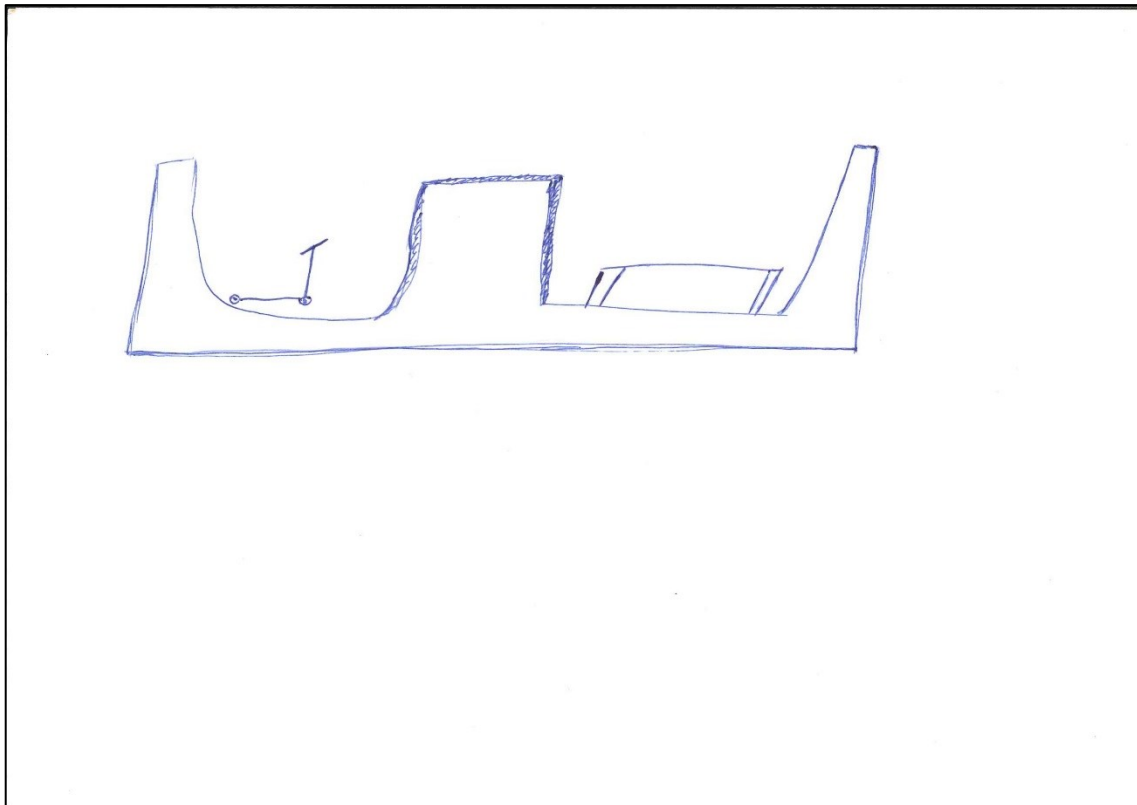
Mapa č. 5 – narátorka E. L.



Mapa č. 6 – narátor M. T.



Mapa č. 7 – narátor Luboš Rýdlo



Mapa č. 8 – narátorka K. Š.

Poznámka k mentálním mapám:

Narátor R. P. odmítl mentální mapu zakreslit. Proto mu bylo ponecháno více času, na rozdíl od ostatních narátorů mohl nákres doložit později, avšak již nedodal.

Narátorovi M. H. nebylo předloženo zakreslení mentální mapy, protože se jedná o historika, který nežije v Nehvizdech.

Narátorce H. Ř., narátorovi M. R. a starostovi V. Nekolnému nebylo přeloženo zakreslení mentální mapy, protože se řadí mezi nejdéle žijící občany Nehvizd a výzkumu přispěli jedinečným vyprávěním.

Oslovovací dopis

Vážená paní, vážený pane,

jmenuji se Tomáš Máčal, žiji v Nehvizdech a jsem studentem Fakulty humanitních studií Univerzity Karlovy, kde se věnuji oboru Orální historie a soudobé dějiny. V rámci přípravy mé diplomové práce nazvané *Přicházíme žít. Proměna městyso Nehvizdy po roce 1990* bych Vás rád požádal o pomoc.

Orální historie je výzkumnou metodou, díky které lze pochopit minulost ze vzpomínek, vyprávění a příběhů lidí. V tomto případě se jedná o poznání Nehvizd v posledních desítkách let a dnes.

Cílem mé práce je poznat historii a rozvoj Nehvizd od 90. let 20. století do dnešních dnů, jak se městys měnil, co zde přibývalo, co zde již nenajdeme, jak na roky předešlé vzpomínají místní. Hledám jak obyvatele, kteří prožili v Nehvizdech mládí, tak i ty, kteří se přistěhovali v nedávné době.

Obracím se na Vás s prosbou, zda byste byl/a ochoten/ochotná stát se jedním z vypravěčů, jejichž vzpomínky jsou pro mou práci stěžejními. Vyprávění bude využito pouze k vědeckým účelům a záznam našeho společného rozhovoru bude uložen v archivu. Rozhovor se bude týkat života v Nehvizdech v minulosti a dnes, změn, kterými městys prochází, a místního veřejného dění.

Bude mi ctí si s Vámi popovídat, vyprávění můžete obohatit třeba o fotografie Nehvizd z minulých let a věřím, že tento rozhovor bude zajímavý a přínosný i pro Vás. Kontaktovat mě můžete kdykoliv, na čase a místě setkání se poté společně domluvíme. Samozřejmě se rád přizpůsobím Vaším možnostem.

Děkuji za přečtení a těším se na společné povídání.

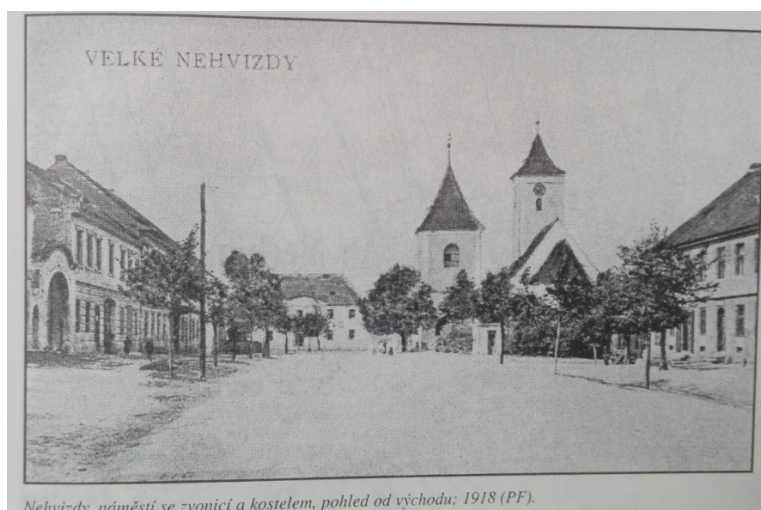
S pozdravem

Tomáš Máčal

tel.: 737 375 293

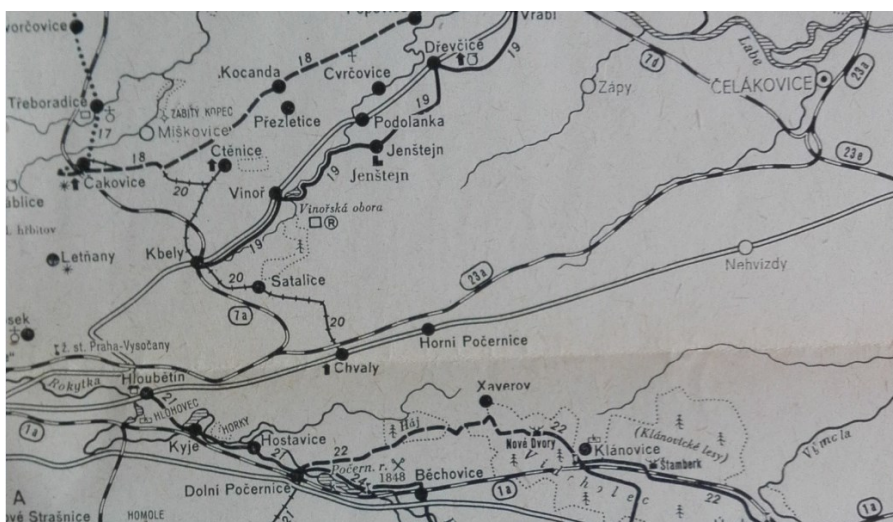
email: tomas.macal@email.cz

OBRAZOVÁ PŘÍLOHA



Obr. 1. Nehvizdské náměstí r. 1918.

Zdroj: Kuča, Města a městečka, str. 281



Obr. 2. Mapa z turistického průvodce Výlety do okolí Prahy z roku 1964. Zatím neexistují dnes největší rozdělovníky polabské krajiny – od Prahy vedoucí dálnice směr Mladá Boleslav (stavba zahájena 1967) a dálnice směr Hradec Králové (1978). Nehvizdy leží přímo na hlavním tahu na Poděbrady.

Zdroj: Tomášek, Kratochvíl, Výlety do okolí Prahy, přiložená mapa.



Obr. 3. Současná podoba náměstí v Nehvizdích, dominantu tvoří kostel sv. Václava.

Zdroj: vlastní fotografie



Obr. 4. Vstup do dnes již nefunkční knihovny, o které hovořila K. S.

Zdroj: vlastní fotografie



Obr. 5. Památník operace Anthropoid na místě seskoku parašutistů r. 1941.

Zdroj: vlastní fotografie



Obr. 6. Původní budova školy. Nachází se naproti kostelu, po rekonstrukci.

Zdroj: vlastní fotografie



Obr. 7. Nová budova školy v ulici Bedřicha Mouchy (v areálu bývalého Xaverova).

Zdroj: vlastní fotografie



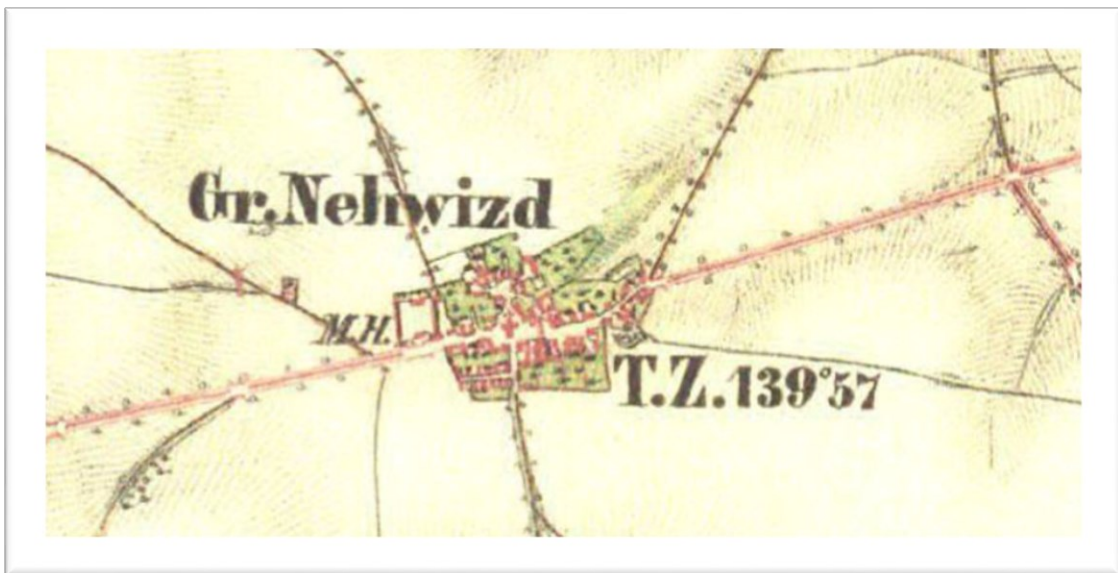
Obr. 8. Budova úřadu městyse Nehvizdy včetně památníku obětem 2. sv. války.

Zdroj: vlastní fotografie



Obr. 9. Budova Sokola. O současný vzhled sokolovny se velkou měrou zasloužil čestný starosta a narátor této práce pan M. R.

Zdroj: vlastní fotografie



Obr. 10. Mapa Nehvizd z 19. století.

Narátory dnes označováno jako „stará zástavba“ nebo „stará část Nehvizd“.

Zdroj: Mapy.cz



Obr. 11. Letecká mapa Nehvizd z roku 2003.

Ve východní části obce je rozestavěná čtvrť „Lentilky“.

Zdroj: Mapy.cz



Obr. 12. Letecká mapa Nehvizd z roku 2006.

Výstavba pokračuje v západní i východní části, kde se budují další etapy Lentilek.

Zdroj: Mapy.cz



Obr. 13. Letecká mapa Nehvizd z roku 2012.

Před příchodem developera Canaba, na severovýchodě první domy z čtvrti „Uniga“.

Zdroj: Mapy.cz



Obr. 14. Letecká mapa Nehvizdy z roku 2015.

„Uniga“ téměř hotova, na západě vzniká komerční zóna a nová čtvrť „Canaba“.

Zdroj: Mapy.cz



Obr. 15. Letecká mapa Nehvizdy z roku 2017.

Vysvětlivky: 1 – komerční zóna, 2 – zástavba Canaba (čtvrtá a pátá etapa) v sousedství ZŠ, sportovní haly a fotbalového hřiště, 3- zástavba Uniga při cestě do Nehvizdek, 4 – zástavba Lentilky, 5 – zástavba Canaba (první až třetí etapa výstavby), severně od dálnice D11

Zdroj: Google maps; koláž vlastní